

Р Е Ш Е Н И Е

№ 159

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 07 май 2012 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на единадесети април, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №123 по описа на съда за 2012 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ТД на НАП - София, офис Перник, чрез процесуален представител ю.к. Кирилова срещу решение №1206/20.01.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1826 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е отменено НП №0107799/18.10.2011 г. на Директор на Офис Перник при ТД на НАП - София, издадено срещу „Хер - Стоянов“ ЕООД, гр. Перник с ЕИК по БУЛСТАТ 200976298 в качество „работодател“ и „осигурител“, с управител Стоян Първанов Стоянов, за нарушение по чл. 3, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 2, ал. 2 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица на МФ (наричана по-нататък Наредба Н-8 от 29.12.2005 г.), във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), като на основание чл. 355, ал. 1 от КСО е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Жалбоподателят твърди, че атакуваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Оспорва изводите на районния съд, като заявява, че за административнонаказващият орган е невъзможно в случаите, в които задължено да подава декларация обр. №6 е юридическо лице или ЕТ, санкция да бъде наложена на физическото лице - негов законен представител. В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява. Представява се ю.к. Кирилова. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата - „Хер-Стойнов“ ЕООД, се представява от адв. Сотиров и оспорва жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник – прокурор Стефанова, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, тъй като са налице нарушения по чл. 40, ал. 1 от ЗАНН при липса на предпоставки за приложение по чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, предвид което решението е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред касационната инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на становищата си.

Касационният съд, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира следното:

Районен съд – Перник, въз основа на представените пред него и събрани в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че ответникът, в качество „осигурител“ и „работодател“ не е подал в срока по чл. 7, ал. 3 от КСО декларация образец №6 относно окончателните осигурителни вноски върху трудовите възнаграждения на работниците и служителите, работещи по трудови правоотношения със същия, съгласно указаното в чл. 2, ал. 2 във вр. с чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба №Н-8/29.12.2005 г. във вр. със задължението чл. 5, ал. 4 от КСО. Нарушението е установено от инспектор по приходите в офис Перник при ТД на НАП – София на 08.09.2011 г. при проверка в информационния масив на НАП, като на 27.09.2011 г. на нарушителя е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник е намерил от правна такава, че в хода на производството по налагане на административно наказание е допуснато съществено процесуално нарушение, произтекло от неправилно приложение на санкционната норма, имащо за последица налагане на наказание, несъответно на вмененото на наказаното лице нарушение. Районният съд е постановил, че за това деяние КСО съдържа специална санкционна правна норма, и това е нормата на чл. 355, ал. 2 от КСО, а не посочената от административнонаказващият орган (АНО) обща разпоредба на чл. 355, ал. 1 от КСО. Прието е, че тъй като е налице специален текст, съдържащ фактически състав на вмененото на лицето нарушение: „... който не подаде в срок декларация с данните по чл. 5, ал. 4...“, то санкцията по чл. 355, ал. 1 от КСО е неприложима що се отнася именно до нарушение, с такъв състав. При този си извод районният съдия е приел, че тъй като относимата специална санкционна правна норма не предвижда възможност за налагане на санкция на осигурител и работодател – ЮЛ или ЕТ, което е отчетено като законодателен пропуск, лицето посочено за нарушител не може да бъде наказано по посочения ред.

Административен съд – Перник не споделя позицията на първата съдебна инстанция.

Съдържащото се в жалбата оплакване, за неправилен извод на районния съд, че наказание е следвало да бъде наложено на

физическото лице – законен представител на дружеството – осигурител и работодател, касационния съд смята за неотнормено и съответно неоснователно, тъй като подобен извод в атакувания съдебен акт не е правен. Настоящия съдебен състав смята, обаче за неправилен изводът на първата съдебна инстанция, че е наложено административно наказание по реда на неотнормената санкционна норма, като съображенията за това са следните:

Вмененото на работодателя и осигурител, настоящ ответник нарушение, има следния фактически състав: 1. работодател и осигурител, 2. неподдал в срок (не по-късно от последния работен ден на календарния месец, през който са били дължими осигурителните вноски, вноските за гаранционен фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ и данъкът по чл. 42 от ЗДДФЛ), 3. декларация обр. №6 в съответната ТД на НАП.

Чл. 355 от КСО е единствената правна норма на раздел III от КСО. В 6 алинеи са предвидени административни наказания за неизпълнение на задълженията за деклариране на данни пред НАП и за невнасяне на задължителни осигурителни вноски. Относими към нарушение във връзка с неподдаване в срок на декларация обр. №6 по Наредба №Н-8/29.12.2005 г., какъвто е процесния случай, са текстовете както на ал. 1 така и на ал. 2 от чл. 355 на КСО. Ал. 1 предвижда административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ за всеки, който наруши въобще разпоредбата на чл. 5, ал. 4 от КСО и в двете й точки, във връзка със задължението за периодично предоставяне на данни в НАП, като санкции са предвидени съответно както за ФЛ – нетърговци, така и за ЕТ и ЮЛ. В чл. 355, ал. 2 от КСО, е предвидено налагане на административно наказание „глоба“ за „...всеки, който не подаде в срок декларация с данните по чл. 5, ал. 4 от КСО. При това законодателно решение и въпреки непрецизността в съотношението и в изключението, двете норми се явяват в отношение на обща към специална. Предвиденото в ал. 2 административно наказание „глоба“ (приложима само по отношение на физически лица), води на извод, че във всеки случай на нарушение със състав неподдаване на въпросната декларация в срок, с извършител ФЛ, ще се налага санкция именно по този специален ред. Във всички останали случаи: 1. неподдаване на въпросната декларация в срок от лица различни от физическо лице или 2. с изпълнително деяние, което различно от „неподаване на декларация в срок“, независимо от качеството на дееца – ФЛ или ЕТ или ЮЛ, приложим ще бъде санкционния текст на чл. 355, ал. 1, сочещ състав на нарушение по чл. 5, ал. 4 от КСО въобще, от който изключени са случаите с извършител физическо лице, неподдало именно декларацията в срок. Мотивите на районния съд, че липсата на прецизно законодателно решение не може да бъде основание за ангажиране на административнонаказателна отговорност, чрез прилагане на санкционна правна норма по аналогия, въпреки правилни, са неотнормени към процесния казус. Налагането на санкция по чл. 355, ал. 1 от КСО в случаи, когато нарушението не попада в хипотезата изцяло на чл. 2 от с. чл. няма да е прилагане по аналогия, а прилагане на общата санкционна правна норма, като няма да е налице разширително тълкуване, тъй като текстът на чл. 355, ал. 1 от КСО предвижда

нарушение на разпоредбите на чл. 5, ал. 4 от КСО въобще (което включва и неподаване на въпросната декларация в срок), както от ФЛ – нетърговци, така и от ЕТ, и от ЮЛ. Противното тълкуване би означавало липса на какъвто и да било механизъм за носене на административнонаказателна отговорност от ЕТ и ЮЛ в случай на неподаване на декларация обр. №6 в срок, какъвто пропуск законодателят в случая не е направил.

Предвид тези изводи на касационния съд, решението на първата съдебна инстанция, като неправилно следва да бъде отменено, като вместо него бъде постановен друго с произнасяне по съществото на спора, разгледан и пред първата съдебна инстанция, където нарушението е прието за безспорно извършено от лицето, посочено за нарушител, както и за безспорно установено. Настоящия съд споделя изводите на първата съдебна инстанция в това отношение.

Относно размера на определеното от административнонаказващия орган наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв., настоящия съд намира същото за правилно и справедливо определено, при съобразяване с правилата на чл. 27, ал. 2 и 3 от ЗАНН и съответно на чл. 27, ал. 1 от ЗАНН в размер на минимума, но в границите на наказанието предвидено в чл. 355, ал. 1 от КСО за съответното нарушение. Конкретните обстоятелства, при които е извършено административното нарушение сочат за ниска степен на обществената му опасност. Деецът не е извършвал и преди нарушения от вида, за които е санкциониран. Няма данни да е извършвал и други нарушения на разпоредбите на КСО и нормативните актове по неговото прилагане.

В допълнение следва да се отбележи, че изводите на районния съд относно спазването на 3-месечния срок от установяване на нарушението по чл. 34, ал. 1, предл. 2 от ЗАНН за образуване на административнонаказателно производство със съставяне на акт, се споделят от настоящия съд.

Относно позицията на прокуратурата и конкретно мотивите за оставяне в сила на атакувания съдебен акт, настоящия съдебен състав не споделя направения извод за неспазване правилото на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН при липса на предпоставки за приложение на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН във връзка с необходимостта от съставяне на АУАН в присъствието на нарушителя и свидетелите по установяване на нарушението и хипотезите на съставяне на акт в отсъствие на нарушителя, тъй като в хода на проверката такива нарушения не бяха установени.

Водим от гореизложеното касационният състав смята, че решението на първата съдебна инстанция, като постановено при неправилно приложение на материалния закон, следва да бъде отменено, а касационната жалба – уважена, макар и по съображения различни от изложените в същата.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК във връзка с чл. 222, ал. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №1206/20.01.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1826 по описа на съда за 2011 г., с което е отменено НП №0107799/18.10.2011 г. на Директор на Офис Перник при ТД на НАП - София, издадено срещу „Хер - Стоянов“ ЕООД, гр. Перник с ЕИК по БУЛСТАТ 200976298, като вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА НП №0107799/18.10.2011 г. на Директор на Офис Перник при ТД на НАП - София, издадено срещу „Хер - Стоянов“ ЕООД, гр. Перник с ЕИК по БУЛСТАТ 200976298, в качество „работодател“ и „осигурител“, с управител Стоян Първанов Стоянов, за нарушение по чл. 3, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 2, ал. 2 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица на МФ (наричана по-нататък Наредба Н-8 от 29.12.2005 г.), във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), като на основание чл. 355, ал. 1 от КСО е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.